மின்னொளி பிரசுரம் 1,

பிரிக்கப்பட்ட பர்மா

1373
169

எழுதியது வெ. சாமிநாத சர்மா.

ஓம்.

ராமகிருஷ்ண
விவேகானந்தர் சங்கம்
காரைக்குடி

நன்கொடையாளர் [illegible]
ஊர் [illegible]
புத்தக எண் 10 பதிவு எண் 21.10

மின்னொளி பிரசுரம் 1

விவேகானந்த புத்தகசாலை
ஹிந்து மதாபிமான சங்கம்
காரைக்குடி.

பிரிக்கப்பட்ட பர்மா

வெ. சாமிநாத சர்மா

BHARAT BHANDAR,
Publishers & Booksellers
RANGOON.

இரண்டு அணு

முதற் பதிப்பு-நவம்பர் 1936
இரண்டாம் பதிப்பு-மார்ச்சு 1937

செட்டியார் பிரஸ், ரங்கூன்

பிரிக்கப்பட்ட பர்மா

I

சரித்திரச் சுருக்கம்

சுமார் இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னரிருந்தே இந்தியா, சீனு, மங்கோலியா முதலிய நாடுகளிலிருந்து பலர் பர்மாவில் வந்து குடியேறினர். இவர்களுக்கும், ஏற்கெனவே பர்மாவில் வசித்து வந்த புராதன ஜாதியினருக்கும் நாளா வட்டத்தில் ரத்தக் கலப்புண்டாகி, பிறகு, தனித்தனி சமூகத்தினராகவும், வெவ்வேறு பாஷை பேசுவோராகவும் பிரிந்து கொண்டனர். பர்மாவின் வட பாகத்தில் நிலைத்தவர்கள் பர்மியர்களென்றும், தென் பாகத்தில் நிலைத்தவர்கள் மானர் (தலெய்ங்கர்) என்றும் தங்களைச் சொல்லிக் கொண்டனர் முன்னவருக்கு வட இந்தியாவின் தொடர்பு தரை மார்க்கமாகவும், பின்னவருக்குத் தென்னிந்தியாவின் தொடர்பு கடல் மார்க்கமாகவும் அதிகமாக ஏற்பட்டது. இவர்களில் மானர்கள் அதிக நாகரிகம் வாய்ந்தவர்கள். இவர்கள் இந்தியாவின் நாகரிகத்தையும், கலை ஞானத்தையும், உண்மையான பௌத்த மதத்தையும் நிறம்பட பர்மாவில் கொண்டு வந்து புகுத்தி விட்டார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. சிறப்பாகத் தமிழ் நாட்டுக்கும் தென் பர்மாவுக்கும் நெருங்கிய சம்பந்தம் இருந்து வந்தது. சோழ மன்னர்கள், இந்த நாட்டில் தங்களுடைய அரசியல் செல்வாக்கை அதிகமாக உபயோகப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். இப்பொழுதும் தென்

பர்மாவிலேயே தமிழர்களின் குடியேற்றம் அதிகமாயிருப்பதைக் காணலாம்.*

வட பர்மாவில் ஆண்டு வந்த அரசர்களில் முக்கியமானவன் அனவ்ருதன் என்பவன். இவன், பகான் என்ற ஊரைத் தனது ராஜதானியாக்கிக்கொண்டு கி. பி. 1017-ம் வருஷம் சிம்மாசனம் ஏறினன். இவன் பல பௌத்தாலயங்களைக் கட்டினன். குடிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினன். இவன், தட்டோனைத் தலை நகராகக் கொண்டு ஆண்டுவந்த மானர்களின் அரசனை மனுஹா என்பவன் மீது படையெடுத்தான். அவனைத் தோற்கடித்துச் சிறைபிடித்துக் கொண்டு வந்ததோடு கூட மானர்களின் நாகரிகம், மதக் கோட்பாடுகள், மத நூல்கள் முதலியவற்றையும் தனது ராஜதானிக்குக் கொண்டு வந்தான். இவனுடைய செல்வாக்கு சில வருஷ காலம் பர்மா முழுவதும் பரவியிருந்தது. இந்த பகான் அரச பரம்பரையினர், வெளி நாடுகளோடு போக்கு வரவு சம்பந்தம் வைத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

13-வது நூற்றுண்டின் கடைசியில் சீனர்கள், பர்மாவின் மீது படை யெடுத்தனர். இதன் காரணமாக

---

* பழைய தமிழ் நூல்கள் 'கடாரம்' என்ற பெயரால் பர்மாவை அழைக்கின்றன. ''அலை கடல் நடுவுட் பலகலஞ் செலுத்திச், சங்கிராம விசையோத்துங்க வர்ம, ஞகிய கடாரத்தரசனை வாகையம், பொருகடல் கும்பக் கரியொடு மகப்படுத், துரிமையில் பிறக்கிய பருநிதிப் பிறக்கமும்'' என்பது ராஜேந்திர சோழனுடைய ஒரு சாஸனம். இவனுடைய ஜயஸ்தம்பம் ஒன்று தற்போது பெகுவில் இருக்கிறது.

பகான் அரசவமிசம் அழிந்து பட்டது. இதற்குப் பிறகு சுமார் 350 வருஷங்கள் வரை, பர்மாவின் சரித்திரம் ஒரே குழப்பமாக இருந்திருக்கிறது. இந்தக் காலத்தில் ஆவா, பெகு, டாங்கோ முதலிய ஊர்களைத் தலை நகரங்களாகக் கொண்டு பல சிற்றரசர்கள் பரஸ்பர போராட்டங்களிடையே காலங் கடத்தி வந்தனர். 16-வது நூற்றாண்டில் பேயின்னவுங் என்ற அரசன் பெகுவைத் தனது தலை நகராகக் கொண்டு சில காலம் பர்மா முழுவதையும் பெயரளவில் தனது ஆதிக்கத்திற்குட்படுத்திக் கொண்டிருந்தான். இந்தக் காலத்திலே தான், டச்சுக்காரரும் இங்கிலீஷ்காரரும் இந்நாட்டுக்கு வந்து இந்நாட்டின் செழுமையினால் கவரப்பட்டு, தத்தம் நாடுகளுடன் வியாபார சம்பந்தங்கள் வைத்துக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்தனர். இவர்களுடைய வியாபார நிலையங்களும் பர்மாவின் சில பாகங்களில் தோன்றலாயின.

பேயின்னவுங்குக்குப் பிறகு சில காலம் நாடு முழுவதும் அல்லோல கல்லோலமாயிருந்தது. கடைசியில் 1752-ம் வருஷம் அலவுங்பையா என்ற அரசன் தோன்றித் தனது அதிகாரத்தை விஸ்தரித்து வந்தான். இவன் வடக்கே ஷான் பிரதேசம், கிழக்கில் சையாம், மேற்கே அஸ்ஸாம் முதலிய தேசங்களின் மீது படையெடுத்துச் சூறையாடி வரலாயினான். இந்த அலவுங்பையா என்பவன் தான், மானர்களின் மீது படையெடுத்து அவர்களைத் துரத்தி யடித்து விட்டு ‘யாங்கோன்’ என்ற ரங்கூன் நகரத்தை ஸ்தாபித்தவன். இவனுடைய வமிசத்தினனாகிய பாக்யிடா என்ற அரசன் காலத்தில், அதாவது 1823-ம் வருஷத்தில், இந்தியாவிலிருந்த பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தாருக்கும் பர்மியர்களுக்

கும் பிணக்கு ஏற்பட்டது. அரக்கானியர் சிலர், பிரிட்டிஷ் எல்லைப்புறத்தில் இருந்து கொண்டு, பர்மிய அரசாங்கத்திற்குட்பட்ட பிரதேசங்களில் அடிக்கடி புகுந்து கொள்ளையடித்து வந்ததே இதற்குக் காரணம். மற்றும், இங்கிலீஷ்காரர்களுக்கு, அவர்கள் கோரிய மாதிரி வியாபார சௌகரியங்கள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லையென்று சொல்லப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கமும் பர்மிய அரசாங்கமும் சிறிது காலம் சமாதானப் பேச்சுக்கள் நடத்திப் பார்த்தன. பயன் உண்டாகவில்லை. கடைசியில் 1824-ம் வருஷம், பிரிட்டிஷார் பர்மாவின் மீது படை யெடுத்தனர். இதுவே முதல் பர்மிய யுத்தம். இந்த யுத்தத்திலேயே, பர்மியர்களின் வீர திலகமாகிய பண்டூலா என்பவன் உயிர் துறந்தான். கடைசியில் 1826-ம் வருஷம் இந்த யுத்தம் முடிவடைந்தது. இதன் விளைவாகப் பிரிட்டிஷாருக்கு அரக்கான் பிரதேசமும் டெனாசரீம் துறைமுகப் பிரதேசமும் கிடைத்தன.*

இதன் பிறகு பிரிட்டிஷார், ரங்கூன் முதலிய துறைமுகப் பட்டினங்களில் தங்கள் வியாபாரத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டு வரத் தொடங்கினர். ஆனால் இதனைப் பர்மியர்கள் விரும்பவில்லை போலும். ரங்கூனிலிருந்த பர்மிய கவர்னர், வியாபாரஞ் செய்து வந்த பிரிட்டிஷாரைச் சரியாக நடத்தவில்லை யென்றும், அவர்களுக்குப் போதிய சலுகை காட்டவில்லை யென்றும் சொல்லப்பட்டன. எனவே 1852-ம் வருஷம் இரண்டாவது பர்மிய யுத்தம் தொடங்கியது. இதன் விளைவாக 'லோயர் பர்மா' என்கிற தெற்கு பர்மா முழுவதும் பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கத்துக்குட் படுத்தப் பெற்

* யாண்டபூ உடன் படிக்கை—16-4-1826.

றது.† இதனல் பிரிட்டிஷாருடைய உள் நாட்டு வியாபாரத்துக்குப் பல சௌகரியங்கள் ஏற்பட்டன.

யுத்தத்திலே இழந்துவிட்ட பிரதேசங்களை, சமரஸ முறைகளினல் மீண்டும் பெற்றுக்கொள்ள பர்மியர்கள் முயன்ருர்கள். 1855-ம் வருஷம், இந்தியாவிலிருந்த பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்துக்கு ஒரு தூது கோஷ்டி அனுப்பினர். அப்பொழுது கவர்னர்-ஜெனரலாயிருந்தவன் லார்ட் டல்ஹவுஸி. அவன் இந்தத் தூது கோஷ்டிக்குச் சிறிதும் இடங் கொடுத்துப் பேசவில்லை. "சூரியன் ஆகாயத்தில் பிரகாசிக்கின்ற வரையில், கைப்பற்றப் பெற்ற பிரதேசங்களில் பிரிட்டிஷ் கொடி பறக்கும்'' என்று சொல்லிவிட்டான். இதனல், பர்மிய தூது கோஷ்டியினர் மனமுடைந்து திரும்பினர்.

லோயர் பர்மாவை பிரிட்டிஷ் ராஜ்யத்துடன் சேர்த்துக் கொண்டுவிட்டபோதிலும், அதனை, பர்மிய அரசனுடன் செய்துகொள்ளும் ஓர் உடன்படிக்கையினல் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்று லார்ட் டல்ஹவுஸி விரும்பினன். எனவே, தளபதி பேயர்‡ என்பவனுடைய தலைமையில் ஒரு பிரிட்டிஷ் தூது கோஷ்டியை அனுப்பினன். அப்பொழுது பர்மிய அரசாங்கத்தின் தலைநகராயிருந்தது அமராபுரா என்பது. தளபதி பேயர், உடன்படிக்கை செய்துகொள்ளுமாறு பர்மிய அரசனுக்குப் பலவிதமாகச் சொல்லிப்

† Proclamation Dated 20-1-1853.

‡ Colonel Phayre—இவன் பெயரால் ரங்கூனில் ஒரு வீதி இருக்கிறது.

பார்த்தான். பர்மிய மன்னன், எவ்விதமான உடன் படிக்கைக்கும் இசைய முடியாதென்று மறுத்து விட்டான்.

1862-ம் வருஷம் பர்மிய அரசாங்கம் தனது தலை நகரத்தை அமராபுராவிலிருந்து மாண்டலேக்கு மாற்றிக்கொண்டது. அப்பொழுது அரசனுயிருந்தவன் மீண்டோன் என்பவன். இவனுக்கும், பிரிட்டிஷாருக்கும் முதலில் ஒருவித சமரஸம் ஏற்பட்டது. ஆனல் இது நீடித்து நிற்கவில்லை. மீண்டோன் அரசனுக்குப் பிறகு பட்டத்துக்கு வந்த தீபா மன்னன், தனது அரச பதவியை ஸ்திரப்படுத்திக் கொள்ளும்பொருட்டு பலரைக் கொலை செய்தான் என்று சொல்லப்படுகிறது. தவிர வட பர்மாவில் ஒழுங்கான அரசாங்கம் நடைபெருமையினல், தென் பர்மாவிலிருந்த பிரிட்டிஷ் வியாபாரிகள் தங்களுடைய வியாபாரம் பாதிக்கப் படுவதாகத் தெரிவித்தார்கள். மற்றும், பர்மிய அரசன், பிரெஞ்சு அரசாங்கத்தாருடன் சிநேக உடன்படிக்கை செய்து கொண்டிருப்பதாகப் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தாருக்குத் தகவல் எட்டியது. இதனல் தங்களுடைய செல்வாக்கு குறைந்துவிடுமென்று பிரிட்டிஷார் கருதினர். ரங்கூனில் தேக்கு முதலியவைகளில் வியாபாரஞ் செய்துவந்த 'பம்பாய்-பர்மா டிரேடிங் கார்ப்பொரேஷன்' என்னும் கம்பெனியார், சரியான தீர்வை செலுத்தி வட பர்மாவிலிருந்து தேக்கு மரங்களைக் கொண்டுவரவில்லையென்று காரணங்காட்டி, மேற்படி கம்பெனிக்கு தீபா அரசன் அபராதம் விதித்தான். இவையெல்லாம் காரணங்களாகக் கொண்டு பர்மிய அரசாங்கத்திற்கும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கும் யுத்தம் தொடங்கியது. இதுவே மூன்ருவது பர்மிய

யுத்தம். 1885-ம் வருஷம், ஒரு பிரிட்டிஷ் படையானது, மாண்டலேயை நோக்கிச் சென்று, தீபா மன்னனைச் சிறைப்படுத்தியது.* 1886-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து, வட பர்மா, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்துடன் சேர்த்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

---

* இவன், புனவிற்கு அருகாமையிலுள்ள ரத்தினகிரி கோட்டையில் சிறைவைக்கப்பெற்று பின்னர் இறந்து போனன்.

II

பிரிவினைக்கு முன்னர்

பிரிட்டிஷாருடைய சுவாதீனத்திற்கு வந்த பர்மாவின் பிரதேசங்கள் முதலில், இந்தியா கவர்னர்-ஜெனரலின் நிருவாகத்துக்குட் பட்டிருந்தன. 1826-ம் வருஷம், முதலாவது பர்மிய யுத்தம் முடிந்ததும் அரக்கான் பிரதேசத்திற்கு ஒரு கமிஷனரும், டெனசரீம் பிரதேசத்திற்கு ஒரு கமிஷனருமாக இருந்து, கவர்னர்-ஜெனராலுடைய மேற்பார்வையில் நிருவாகம் செய்து வந்தார்கள். 1852-ம் வருஷம், இரண்டாவது பர்மிய யுத்தம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக, பெகு மாகாணம் சேர்த்துக் கொள்ளப் பெற்று ரங்கூனில் ஒரு கமிஷனர் நியமிக்கப்பெற்றார். இந்த முறை 1862-ம் வருஷம் வரை அநுஷ்டானத்தில் இருந்து வந்தது. பிரிட்டிஷாரின் ஆதீனத்திற்குட்பட்ட பர்மா பிரதேசங்கள், பல வகையிலும் செழிப்படையத் தொடங்கின. ஜனத்தொகை பெருகியது. வியாபாரம் அபிவிருத்தி யடைந்தது. ஆதலின், கல்கத்தாவைத் தலை நகராகக் கொண்ட இந்தியா அரசாங்கம், தனது நேரான மேற்பார்வையில் பர்மா பிரதேசங்களை வைத்து நிருவாகம் செய்தல் இயலாது போயிற்று. எனவே இவைகளுக்கென்று தனியாக ஒரு பிரதம கமிஷனர் நியமனம் செய்யப் பெற்றார். இந்த ஏற்பாடு 1897-ம் வருஷம் வரை, வட பர்மா சேர்க்கப் பட்ட பிறகு கூட அமுலில் இருந்தது.

பிரதம கமிஷனருடைய நிருவாகத்தின் கீழ் பர்மா மாகாணம் இருந்த காலத்தில், அரசியல் விவகாரங்களில் ஜனங்களோ, அவர்களுடைய பிரதிநிதி

களோ எவ்விதமாக ஈடுபடுவதற்கும் சந்தர்ப்பங்கள் இல்லாமலே இருந்தன. அரசாங்க நிருவாக சபையோ, சட்ட சபையோ ஒன்றும் இல்லை. முக்கியமான சில நகரங்களில் 'முனிசிபல் கமிட்டிகள்' மட்டும் இருந்தன. இவைகளுக்கு அந்தந்த டெபுடி கமிஷனர்களே தலைவர்களாயிருந்தார்கள். இவைகளில் அங்கத்தினர்களாயிருந்தவர்களில் பெரும்பான்மையோர் உத்தியோகஸ்தர்களே.

1897-ம் வருஷம், பர்மா மாகாணம் ஒரு மாகாண அந்தஸ்துக்கு உயர்த்தப்பட்டது. பிரதம கமிஷனருக்குப் பதில் லெப்டினெண்டு கவர்னர் நியமிக்கப் பெற்ருர். மாகாண சம்பந்தமான சட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ள அதிகாரம் பெற்ற ஒரு சட்ட சபையும் நிறுவப்பெற்றது. ஆனல் இது ஜனப்பிரதிநிதி சபையாயில்லை. இதில் அங்கத்தினராயிருந்த ஒன்பது பேரும் அரசாங்கத்தினரால் நியமனம் பெற்றவர்களே. இந்த ஒன்பது பேரில் ஐந்து பேர் உத்தியோகஸ்தரல்லாதவராக இருந்தனர். இந்தச் சட்ட சபையானது 1898-ம் வருஷம் பர்மா முனிசிபல் சட்டம் என்ற ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றி அதன் மூலமாக ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் தேர்தல் முறையைப் புகுத்தியது.

1909-ம் வருஷம் மிண்டோ-மார்லி சீர்திருத்தச் சட்டம் இந்தியாவில் அமுலுக்கு வந்த காலத்தில், பர்மா சட்ட சபைக்கும் ஓரளவு தேர்தல் சுதந்திரம் கிடைத்தது. அதாவது, 9 பேரோடு கூடியிருந்த சட்ட சபையானது 17 பேர் கொண்டதாக விஸ்தரிக்கப்பட்டது. இந்த 17 பேரில் இருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர். பர்மா ஐரோப்பிய வியாபார சங்கங்களின்

பிரதிநிதிகளாகவே இந்த இருவரும் இருந்தார்கள். இதனால் தேச ஜனங்களுக்கு எவ்வித தேர்தல் சுதந்திரமும் கொடுக்கப்பெறவில்லை. இந்தியா சட்ட சபையில் பர்மா சட்ட சபை அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்ற ஒரே ஓர் அங்கத்தினர் மட்டும் ஸ்தானம் வகித்துக் கொண்டிருந்தார்.

1915-ம் வருஷம் பர்மா சட்ட சபையானது, 30 அங்கத்தினர்கள் கொண்டதாக விஸ்தரிக்கப்பட்டது. ஆனால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர் தொகை பழைய மாதிரி இரண்டாகவே இருந்தது.

1919-ம் வருஷம் இந்தியாவில்மாண்டேகு-செம்ஸ் போர்ட் சீர்திருத்தம் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால் அதில் பர்மா சேர்க்கப்படவில்லை. நிருவாக சௌகரியத்திற்காக, இந்திய மாகாணங்களில் பர்மாவும் ஒன்றெனக் கருதப்பட்டு வந்த போதிலும், அரசியல் முன்னேற்றத்தில் ஒரு படி கீழேயே இருத்தி வைக்கப்பட்டது. இதற்குக் காரணங்கள் பல. பிரிட்டிஷ் அரசாங்க நிருவாகத்தின் கீழ், சமீபகாலத்திலேயே பர்மா வந்தமையால், அது நிருவாக அநுபவம் பெற இன்னும் சிறிது காலம் பிடிக்கும் என்று அரசாங்கத்தார் கருதியிருக்கலாம். அல்லது பர்மியர்களே, அதைப்பற்றி எவ்விதமான கிளர்ச்சியும் செய்யாமலிருக்கிற பொழுது, நாமே வலியச் சீர்திருத்தங்களைக் கொடுப்பானேன் என்றும் நினைத்திருக்கலாம். அழுத பிள்ளைக்கன்றோ வாழைப்பழம் கிடைக்கும்!

எப்படியும் 1917-ம் வருஷம் வரையில், அதாவது காலஞ்சென்ற ஸ்ரீமான் மாண்டேகு, இந்தியாவைப் பொறுப் பாட்சிக்குப் பக்குவப் படுத்துவதே பிரிட்டிஷ்

அரசாங்கத்தின் லட்சியம் என்னும் கருத்துப் பட 1917-ம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம் பிரிட்டிஷ் பார்லி மெண்டில் பேசியவரை, பர்மாவில் ஒழுங்குபட்ட ஓர் அரசியல் இயக்கமோ கிளர்ச்சியோ நடைபெறவில்லை யென்று திண்ணமாகக் கூறலாம். அது முதற் கொண்டே அரசியல் இயக்கத்தில் பர்மியர்களுக்கு ஒருவித பற்றுதல் உண்டாயிற்று. அப்பொழுது 'பௌத்த இளைஞர் சங்கம்'$ என்ற ஸ்தாபனம், அர சியல் விஷயங்களில் கவனஞ் செலுத்த ஆரம்பித்தது. இச்சங்கத்தினர், இந்தியாவில் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட இருக்கும் சீர்திருத்தச் சட்டத்தில் பர்மாவை யும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இங்கிலாந் துக்கு ஒரு தூது கோஷ்டியை அனுப்பினர். இவர்களு டைய கோரிக்கை நிறைவேறவில்லை. ஆனால் அதற்குப் பதிலாக இச் சங்கத்தில் கட்சிப் பிளவுகள் ஏற்பட்டன. மூத்தவர் கட்சி யென்றும், இளைஞர் கட்சி யென்றும் முதலில் இரண்டு கட்சிகள் பிரிந்தன. இளைஞர் கட்சி யைத் தலைவர்களாயிருந்து நடத்தியவர்கள் ஊ பா பே, ஊ தின் மாங், ஊ சிட் லேங் முதலியோராவர். இவர் கள் மாண்டேகு—செம்ஸ் போர்ட் சீர்திருத்தத் திட் டத்தில் பர்மாவைச் சேர்த்துவிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வந்தார்கள். மூத்தவர் கட்சி, அப்பொழுது பர்மாவின் லெப்டினெண்டு கவர்னரா யிருந்த ஸர் ரெஜினல்ட் கிராடாக்கினால் பர்மாவுக்கென்று தனியா கத் தயாரிக்கப்பட்ட அரசியல் திட்டத்தை ஆதரித்தது. பின்னர், இந்தத் திட்டமும் அமுலுக்கு வரவில்லை. இந்தக் கட்சியும் செல்வாக்கிழந்து நாளா வட்டத்தில் மறைந்து விட்டது.

$ Young Men's Buddhist Association.

இளைஞர் கட்சியானது, 1920-ம் வருஷத்தில் 'பர்மிய சங்கங்களின் பொதுச் சபை'யாக உருவு கொண்டது.§ ஆனால் இதுவும் பின்னர் பல சில்லரைக் கட்சிகளாகப் பிரிந்தது. ஒன்று '21 கட்சி' யென்று தன்னை அழைத்துக்கொண்டது. இதுவே ஊ பா பே தலைமையில் 'ஜனக் கட்சி'* யாகத் திரும்பியது. இக் கட்சியினர், இந்தியாவினின்று பர்மா பிரிக்கப்பட்டு, பிரிட்டிஷ் ராஜ்யத்திற்குட்பட்ட பொறுப்பாட்சி கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கோரினர். ஊ சிட் லேங்கைத் தலைமையாகக் கொண்ட மற்றொரு கட்சியினர், பர்மாவுக்குச் சுயராஜ்யம் வேண்டுமென்று கூறினர். இவை போல் இன்னும் சில கட்சிகளும் தோன்றத் தொடங்கின. இந்தியாவினின்று பர்மா பிரிக்கப்படுகிற பிரச்னை உண்டான காலத்திலிருந்து, இந்தக் கட்சிகள் பலவாகவும், அபிப்பிராயங்கள் தினுசு தினுசாகவும் முளைத்தன. பர்மா பிரிவினை சம்பந்தமாக, பர்மியக் கட்சியினரில் எவரும் ஒரே போக்கான அபிப்பிராயத்தை எப்பொழுதும் கொண்டிருக்கவில்லை.

1919-ம் வருஷம் மாண்டேகு-செம்ஸ் போர்ட் சீர்திருத்தச் சட்டம் இந்தியாவில் அமுலுக்கு வந்த காலத்தில், பர்மாவுக்குத் தனியாக ஓர் அரசியல் திட்டத்தை ஸர் ரெஜினல்ட் கிராடாக் வகுக்க அது நிராகரிக்கப்பட்டதென்று முன்னர்க் கூறினோமல்லவா? அதற்குப் பிறகு மற்றொரு திட்டமும் தயாரிக்கப் பட்

§ இதனையே ஜி. சி. பி. ஏ. என்று சுருக்கமாக அழைப்பர். G. C. B. A.-General Council of Burmese Associations.

* People's Party.

டது. இதனையும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய அரசாங்கத்தார் அங்கீகரிக்கவில்லை. கடைசியில், மாண்டேகு-செம்ஸ் போர்ட் திட்டத்தின் கீழ், இந்திய மாகாண அரசாங்கங்கள் எங்ஙனம் அமைக்கப்பட்டனவோ அங்ஙனமே பர்மாவிலும் அமைக்கத் தீர்மானித்தனர். இதனால், இந்தியாவிலுள்ள மாகாணங்களைப்போல் பர்மாவும் சம அந்தஸ்து பெற்றது இரட்டையாட்சி முறையும் பர்மாவில் புகுந்தது. 1923-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து இந்த இரட்டையாட்சி அரசாங்கத் திட்டம் அமுலுக்கு வந்தது இதன்படி சட்டசபையானது பெருக்கப்பட்டது. அங்கத்தினர்களின் தொகை 103 ஆக உயர்ந்தது. இதற்கு விவரம் வருமாறு:-

ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்ற அங்கத்தினர்கள்	80
உத்தியோக அங்கத்தினர்கள்	14
நிருவாக சபை அங்கத்தினர்கள்	2
கவர்னரால் நியமிக்கப்பெற்ற உத்தியோகஸ்தரல்லாதார்	7
	103

மற்றும் ஜனங்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை விசாலமாக்கப்பட்டது. வாக்காளர்கள் அதிகமாயினர்.

இந்த 1923-ம் வருஷத்துத் திட்டப்படி, பர்மா மாகாண அரசாங்கமானது ஒரு கவர்னரையும் இரண்டு நிருவாக சபை அங்கத்தினர்களையும் இரண்டு மந்திரிமார்களையும் கொண்டதாக இருந்தது. ஒதுக்கப்பட்ட இலாகாக்கள் (போலீஸ், வரவு செலவு, ரெவினியு,

நீதி இலாகா நிர்வாகம் முதலியன) நிருவாக சபை அங்கத்தினர் வசத்திலும், மாற்றப்பட்ட இலாகாக்கள் (ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள், கல்வி, சுகாதாரம், விவசாயம், கைத்தொழில், கலால் முதலியவை) மந்திரிமார் வசத்திலும் இருந்தன. இவர்களில் மந்திரிமார்கள் இருவரும், சட்டசபையில் எந்தக் கட்சியினர் பெரும்பான்மையோராக இருந்தனரோ அவர்களிலிருந்து கவர்னரால் தெரிந்தெடுக்கப் பெற்றனர். இவர்கள் சட்ட சபைக்குப் பொறுப்பானவர்கள். சட்டசபையின் பெரும்பான்மையான வாக்குகளால் இவர்கள் விலக்கப்படலாம். ஆனால் நிருவாக சபை அங்கத்தினரோ அப்படியில்லை. அவர்களை நியமிக்கவோ, விலக்கவோ சட்டசபைக்கு எவ்வித அதிகாரமும் கிடையாது. பரீட்சார்த்தமாக ஏற்படுத்தப்பெற்ற இந்த இரட்டையாட்சி முறை, எதிர்பார்த்தவளவு பலனை இந்தியாவிலோ, பர்மாவிலோ கொடுக்கவில்லை என்று சுருக்கமாகச் சொல்லலாம்.

III
பிரிவினைக்குப் பிறகு

1919-ம் வருஷத்து இந்திய அரசியல் சட்டத்திலேயே, இந்தச் சட்டமானது நடை முறையில் எவ்வாறு வேலை செய்கிறதென்பதைப் பற்றிப் பத்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு பரிசிலனை செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிடப் பட்டிருந்தது. அப்படியே ஸர் ஜான் ஸைமனுடைய தலைமையில் ஒரு கமிஷன் நியமிக்கப் பெற்றது. இது, பார்லிமெண்டுக்குச் சமர்ப்பித்த யாதாஸ்தில், இந்தியாவினின்று பர்மாவைப் பிரித்து விட வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருந்தது. அது முதல் பர்மா, தனிப்பட்ட ஒரு பிரச்னையாகவே வாதிக்கப் பட்டு வந்திருக்கிறது. பர்மா விஷயத்தைப்பற்றி ஆலோசிப்பதற்கென்று வட்டமேஜை மகாநாடும் தனியாகவே கூடியதல்லவா ?

இந்தப் பிரிவினை எண்ணத்தை முதலில் கிளப்பியது யார் என்று அறுதியிட்டுக் கூற முடியாது. அது வாதத்திற்கிடமான பிரச்னையாகவே முடியும். ஆனால் பர்மியர் அனைவரும் பிரிவினையை ஆதரிக்கிறார்களென்றோ இந்தியர்கள் அனைவரும் எதிர்க்கிறார்களென்றோ சொல்ல முடியாது.

இந்தப் பிரிவினைப் பிரச்னை தற்பொழுது முடிந்து விட்ட ஒரு பிரச்னையாகி விட்டபடியால், இது சம்பந்தமான ஆராய்ச்சியில் நாம் இப்பொழுது தலையிட வேண்டியதில்லை. ஆனால் ஒரு விஷயம். இந்திய அரசியலமைப்பில் பர்மாவும் சென்ற ஐம்பது வருஷ காலமாக ஒன்றுகச் சேர்ந்திருந்ததனாலேயே, இந்தியர்கள், பர்மாவில் அதிக சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டார்கள். பல சொத்து

சுதந்திரங்களையும் பர்மாவில் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பர்மாவின் செழிப்புக்கு இவர்களுடைய உழைப்பும், ஏராளமான முதலும் காரணங்களாயிருந்தன. எனவே, பிரிவினை காரணமாக இவை யாவும் பாதிக்கப்படக் கூடாதென்று இந்தியர் கோருவது சகஜந்தானே.

பர்மாவைப் பிரிக்க வேண்டுமென்ற சைமன் கமிஷன் சிபார்சானது, 1935-ம் வருஷத்து பர்மா அரசாங்கச் சட்டமாகப் பரிணமித்தது. இந்தச் சட்டப்படி பர்மாவானது, 1937-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து இந்தியா அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தின் கீழ் இராது. அப்படி பிரிந்த பர்மாவின் அரசியல் அந்தஸ்து என்னவென்பது நிர்ணயிக்கப்படாமலே இருக்கிறது. ஆனால் பொதுவாகப் பார்க்கும்போது, 1935-ம் வருஷத்து இந்தியா அரசாங்கச் சட்டத்தின் கீழ் இந்தியாவிலுள்ள மாகாணங்களுக்கு என்ன உரிமைகளும் பொறுப்புக்களும் இருக்குமோ அவையேதான் பர்மாவுக்கும் இருக்கும் என்று சுருக்கமாகக் கூறலாம்.

பர்மா சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களுக்குப் பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டில் பொறுப்பாக இருக்க வேண்டியவர் இந்தியா மந்திரியேயாகும். இவர் பர்மா விஷயமாகத் தமக்கு ஆலோசனை கூற மூன்று பேரைத் தமது ஆலோசனை சபையில் நியமித்துக் கொள்ளலாம். இந்த ஆலோசனை கர்த்தர்களுடைய உத்தியோக காலம் ஐந்து வருஷம். இவர்களுடைய வருஷச் சம்பளம் ஒவ்வொருவருக்கும் 1350 பவுன். இவை சம்பந்தமாக ஏற்படும் செலவுகள் பர்மாவின் வருமானத்தினின்றே கொடுக்கப் பெற வேண்டும்.

இனி, பிரிக்கப்பட்ட பர்மாவின் அரசாங்க அமைப்பு எத்தன்மையது என்பதைச் சிறிது கவனிப்போம். அரசாங்கத்தின் தலைவராயிருப்பவர் கவர்னர். இவருடைய உத்தியோக காலம் ஐந்து வருஷம். இவருடைய மாதச் சம்பளம் பதினாயிரம் ரூபாய். தவிர சம்ரட்சணைச் செலவென்றும், சிப்பந்திச் செலவென்றும், மோட்டார் வகையில் செலவென்றும் பலவிதமான படிச் செலவுகளும் இவருக்குக் கொடுக்கப்பெறும். மற்றும், கவர்னர் உத்தியோகத்திற்கென்று நியமிக்கப்படும் ஒருவர், உத்தியோக நியமன காலத்தில் ஐரோப்பாவில் இருந்தால் அவருடைய பிரயாணச் செலவுக்கென்று 1500 பவுன் கொடுக்கப்பெறும். இவர், தமது உத்தியோக காலத்தில் ஒரு முறை, நான்கு மாதத்திற்கு மேற்படாமல் ரஜா எடுத்துக் கொள்ளலாம். அக்காலத்தில் இவருக்கு மாதம் 4000 ரூபாய் வீதம் அலவன்ஸ் கொடுக்கப்பெறும். சில சந்தர்ப்பங்களில் விசேஷ காரணங்களுக்காக இந்தியா மந்திரி, இந்த அலவன்ஸை மாதம் 5500 ரூபாயாகவும் உயர்த்தலாம். கவர்னர், தமது குடும்ப உபயோகத்திற்காக வரவழைக்கும் சாமான்களுக்குச் சுங்க வரி விதிக்கப்பட மாட்டாது.

அரசாங்க நிருவாகத்தில் கவர்னருக்குத் துணை செய்ய, பத்து மந்திரிகள் வரை நியமிக்கப் பெறலாம் என்று சட்டம் கூறுகிறது. ஆனால் பிரிவினையான சில காலம் வரை பொருளாதார நிலைமை உத்தேசித்து, ஆறு மந்திரிகளே போதுமானவர்களாக இருப்பார்கள். சட்டசபை அங்கத்தினர்களிலிருந்தே இந்த மந்திரிகள் நியமிக்கப்பெறல் வேண்டும். சட்டசபையில் எந்தக் கட்சி, பெரும்பான்மைக் கட்சியாக இருக்கிறது, அந்

தக் கட்சிக்கு ஸ்திரமாகப் பெரும்பான்மை வாக்குகள் கிடைக்குமா வென்பவைகளைக் கவனித்து, அந்தக் கட்சியிலிருந்து, நம்பிக்கை பெற்ற ஒருவரை முதல் மந்திரியாகக் கவர்னர் தெரிந்தெடுக்க வேண்டும். இவருடன் கலந்தாலோசித்துக் கொண்டு மற்ற மந்திரிகளைப் பொறுக்கி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இங்ஙனம் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட மந்திரிச் சபையானது, சட்ட சபையில் பெரும்பான்மையோருடைய ஆதரவைப் பெற்றிருக்கிறதா வென்பதைக் கவர்னர் கவனிக்க வேண்டும். கூடியவரையில், இந்த மந்திரிச்சபைகூட்டுப் பொறுப்பின் பேரிலேயே காரியங்களை நடத்தும். இந்த மந்திரிச் சபையும் இவற்றின் நிருவாகத்திலுள்ள இலாகாக்களும் சட்டசபைக்குப் பொறுப்புள்ளவை. மந்திரிகளின் சம்பளம், அவ்வப்பொழுது சட்டசபையினுல் சட்ட பூர்வமாக நிர்ணயிக்கப்பெறும்.

அரசாங்க நிருவாகம் பூராவும் இந்த மந்திரிகள் பொறுப்பில் இராது. கவர்னருக்கென்று சில விசேஷ நிருவாகப் பொறுப்புக்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தேசப் பாதுகாப்பு, கிறிஸ்தவ மத ஸ்தாபனங்களின் நிர்வாகம், விலக்கப்பட்ட பிரதேசங்களின் * நிருவாகம், பண நிருவாகம், நாணயச்செலாவணி, வெளிநாட்டு விவகாரங்கள் முதலியன யாவும் கவர்னருடைய விசேஷ நிருவாகப் பொறுப்பிலேயே நடைபெறும். இந்த இலாகாக்களைப் பொறுத்தமட்டில், கவர்னருக்கு ஆலோசனை கூற மந்திரிகளுக்குச் சட்ட ரீதியாக உரிமை

---

* விலக்கப்பட்ட பிரதேசங்கள் என்று சொல்லப்பட்டவை, சாதாரண அரசாங்க நிருவாக சட்ட திட்டங்களுக்குட் படாதவை. இவையே, ஷான் பிரதேசங்கள், அரக்கான் மலைப் பிரதேசங்கள், சின்மலைப் பிரதேசங்கள், மிச்சினு,

கிடையாது. இந்த விசேஷ நிருவாகப் பொறுப்பை நிறைவேற்ற, கவர்னர், தனக்கு உதவியாக மூன்று பேருக்கு அதிகப்படாத ஆலோசனைகர்த்தர்களை நியமித்துக்கொள்ளலாம்.* இந்த ஆலோசனைகர்த்தர்கள் சட்டசபை அங்கத்தினர்களாயிருக்க மாட்டார்கள். சட்டசபையில் 'ஓட்' கொடுக்கும் உரிமையும் இவர்களுக்குக் கிடையாது. ஆனல் இவர்கள் சட்டசபைகளின் கூட்டங்களில் அவ்வப்பொழுது ஆஜராகி வாதங்களுக்குப் பதில் சொல்லவோ மற்றபடி பேசவோ செய்யலாம். இவர்களுடைய மாதச் சம்பளம் 4,500 ரூபாய். இவர்கள் ஐந்து வருஷத்திற்கு மேல் உத்தியோகம் வகிக்கமாட்டார்கள்.

இந்த ஆலோசனை கர்த்தர்களுடைய உதவிகொண்டு நடத்தும் மேற் கூறப்பட்ட நிருவாகப் பொறுப்பு தவிர, கவர்னருக்கு இன்னும் சில விசேஷ பொறுப்புக்களும் உண்டு. தேசத்தின் அமைதியைப் பாதுகாப்பது, அரசாங்கத்தின் பொக்கிஷ அந்தஸ்து நிலைகுலையாமல் இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்வது, சிறுபான்மைச் சமூகத்தினரின் நியாயமான உரிமைகளைக் காப்பது, உத்தியோகஸ்தர்களுடைய உரிமைகள் பாதிக்கப்படா வண்ணம் கவனிப்பது, பொதுவாக வியாபார

கத்தா, பாமோ ஜில்லாக்களிலுள்ள கச்சின் மலைப் பிரதேசங்கள், சோம்ரா பிரதேசம், முக்கோண பிரதேசம். அப்பர் சிண்ட்வின் ஜில்லாவுக்கு வடக்கேயுள்ள ஹுகாவுங் கணவாய்ப் பிரதேசம், சால்வின் ஜில்லா, இதுவரையில் சாதாரண நிருவாகத்திற்குட்படாத மற்ற பிரதேசங்கள் முதலியனவாம்.

* இவர்களுக்கு 'கௌன்செல்லர்கள்' (Counsellors) என்று பெயர்.

சம்பந்தமாகவும் சிறப்பாக பிரிட்டிஷ் ராஜ்யத்திலிருந்தும் இந்தியாவிலிருந்தும் இறக்குமதியாகும் பொருள்களின் மீது சுங்கவரி விதித்துப் பட்சபாதமாக நடத்தாமல் பாதுகாத்துக்கொள்வது, மற்றும் ஜாதி காரணமாக எழும் பட்சபாத நடவடிக்கைகளைத் தடுத்தல், அரசாங்கச் சட்டம் அமுலில் வராதபடி முட்டுக் கட்டைகள் ஏற்படுமானல் அரசாங்க நிருவாகத்தைத் தானே ஏற்றுக்கொண்டு நிருவாகத்தை நடத்துதல் முதலியன யாவும் இந்த விசேஷப் பொறுப்பு வர்க்கத்தில் சேர்ந்தவை.

மேலே கூறப்பட்ட மூன்று ஆலோசனை கர்த்தர்களைத் தவிர, அரசாங்கத்தின் பண நிருவாக சம்பந்தமாகத் தனக்கு ஆலோசனை சொல்ல ஒருவரை* கவர்னர் நியமித்துக் கொள்ளலாம். வரவு செலவு மந்திரி யென்ற ஒருவர் இருந்தபோதிலும், இந்த ஆலோசனை கர்த்தர், அரசாங்க வரவு செலவு நிருவாக விஷயத்தில் அதிகமான செல்வாக்கை உபயோகித்தல் கூடும். இவர், கவர்னருக்கு ஆலோசனை கர்த்தராக இருப்பாரே தவிர, அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை கர்க்காக இருக்கமாட்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது இவருக்குச் சட்டசபைகளில் ஆஜராகிப் பேச உரிமை கிடையாது. இவருடைய உத்தியோக காலம், சம்பளச் செலவு முதலியவைகளை கவர்னரே நிர்ணயிக்க வேண்டும்.

தற்போதுள்ள கவர்ன்மென்ட் அட்வோகேட், பிரிவினையான பர்மாவில், அட்வோகேட்—ஜெனரல் என்ற புதிய பெயரால் அழைக்கப்படுவார். சட்ட

---

* Financial Adviser.

சம்பந்தமான ஆலோசனைகளை அரசாங்கத்திற்குக் கூறுவது இந்த உத்தியோகஸ்தரின் வேலையாக இருக்கும். இவருடைய உத்தியோக காலம், சம்பள வகையரா முதலியவைகளை கவர்னர் நிர்ணயஞ் செய்வார். இவருக்குச் சட்டசபைகளில் பேச உரிமையுண்டு. ஆனால் 'ஓட்' கொடுக்கும் உரிமை கிடையாது.

பர்மா அரசாங்கத்தின் வரவு செலவு கணக்குகளை வைத்துக்கொள்ளவும், தணிக்கைசெய்யவும் ஆடிட்டர்-ஜெனரல் என்ற ஓர் உத்தியோகஸ்தர் நியமிக்கப்படுவார். இவருடைய காரியாலயம், தற்போதுள்ள அக்கவுண்டெண்ட்-ஜெனரல் ஆபீஸுடன் ஐக்கியமாகி விடும். இவருடைய மாதச் சம்பளம் 3500 ரூபாய். இது தவிர, இவருக்கு 'பர்மா அலவன்ஸ்' என்றும், 'ரங்கூன் அலவன்ஸ்' என்றும் சில தொகைகள் மாதச் சம்பளத்தோடு சேர்த்துக் கொடுக்கப்பெறும்.

பர்மாவின் ரெயில்வே நிருவாகத்தைக் கவனிக்க ஒரு ரெயில்வே போர்ட் ஏற்படுத்தப்பெறும். இதில் ஒரு தலைவரும் எட்டு அங்கத்தினர்களும் இருப்பார்கள். இந்த எட்டுப் பேரில் அறுவர் உத்தியோகஸ்தரல்லாதாராக இருப்பர்.

இப்பொழுதுள்ளது போலவே, ரங்கூனில் பர்மா ஹைகோர்ட் இருக்கும். பிரதம நீதிபதி உள்பட மொத்தம் 13 நீதிபதிகள் இருப்பார்கள். பிரதம நீதிபதிக்கு மாதம் 5000 ரூ. சம்பளம். மற்ற நீதிபதிகளுக்கு மாதம் 4000 ரூ. மொத்தம் $11\frac{1}{2}$ வருஷம் உத்தியோகம் பார்த்தாலும் சரி, அல்லது 60 வயது அடைந்து அதற்குள் $6\frac{1}{2}$ வருஷம் உத்தியோகம் பார்த்தாலும் சரி, அவர்களுக்கே பென்ஷன் கொடுக்கப் பெறும். அதாவது 60 வயதுக்கு மேல் உத்தியோகம் பார்க்க முடியாது.

பர்மாவில் பாதுகாப்புக்கென்று இதுகாறும் வைக்கப்பட்டிருந்த ராணுவப்படையானது இந்திய ராணுவத்தின் ஒரு பகுதியாகவே இருந்தது. இனி, பிரிக்கப்பட்ட பர்மாவில், பர்மாவுக்கென்று தனியாக ராணுவம் அமைக்கப்படும். இதற்கு 'பர்மா பாதுகாப்புப் படை' என்று பெயராயிருக்கும். இதன் சேனாதிபதி, சக்ரவர்த்தியினால் நியமிக்கப்படுவார். இந்த ராணுவம், கவர்னரின் விசேஷ நிருவாகத்திற்குட்பட்டிருக்கும். ஆனாலும் இந்த ராணுவச் செலவு சம்பந்தமாக பொக்கிஷ மந்திரியோடு கவர்னர் கலந்துகொள்வார்.

இப்படியாக அமையும் நிருவாக அரசாங்கத்திற்கு உதவி செய்ய, ஏற்கெனவே இருப்பதுபோல் அரசாங்கக் காரியாலயம் இருக்கும். ஆனால் இது பல வகைகளிலும் திருத்தியமைக்கப்படும். ஏனென்றால், பிரிவினையாவதற்கு முன்னால் வரை, இந்தியா அரசாங்கத்தின் நிருவாகத்திற்குட்பட்டிருந்த சுங்கவரி இலாகா, வருமான வரி இலாகா, ரெயில்வே, தபால் முதலிய இலாகாக்களெல்லாம், பிரிவினையான பிறகு பர்மா அரசாங்கத்தின் நிருவாகத்திற்குட் பட்டு விடுமல்லவா? இவைகளுக்குத் தகுந்தாற்போல் அரசாங்கக் காரியாலயம் திருத்தியமைக்கப்படும். இதுகாறும் அரசாங்கக் காரியதரிசிகள், சட்டசபைகளில் அங்கத்தினர் ஸ்தானம் வகித்து வந்தார்கள். இனி புதிய சட்டசபைகளில் இவர்களுக்கு ஸ்தானம் கிடையாது.

புதிய சட்டசபைகளின் அமைப்பைச் சிறிது கவனிப்போம். பிரிக்கப்பட்ட பர்மாவில் இரண்டு சட்டசபைகள் இருக்கும். ஒன்று ஜனப்பிரதிநிதி சபை* (லோயர் ஹவுஸ்)என்றும், மற்றொன்று செனெட்† (அப்

* House of Representatives. † Senate.

பர் ஹவுஸ்)என்றும் அழைக்கப்பெறும். ஜனப் பிரதிநிதி சபையில் 132 அங்கத்தினர்கள் இருப்பார்கள். ஒப்பு நோக்குவதற்காக, பழைய சட்ட சபையின் அமைப்பையும், புதிய பிரதிநிதி சபையின் அமைப்பையும் கீழே தருகிறோம்.

தொகுதி விவரம்.	அங்கத்தினர் எண்ணிக்கை	
	பிரிவினைக்கு முன்னர் சட்ட சபையில்	பிரிவினைக்குப் பின்னா ஜனப் பிரதிநிதி சபையில்
பர்மியர்கள்-கிராமத் தொகுதி	58	91
காரென்காரர்	5	12
இந்தியர்-நகரத் தொகுதி	8	8
ஆங்கிலோ பர்மியர்	1	2
ஐரோப்பியர்	1	3
சர்வ கலாசாலை	1	1
பர்மிய வியாபார சபை	1	1
இந்திய வியாபார சபை	1	2
ஐரோப்பிய வியாபார சபை	2	5
சீன வியாபார சபை	1	1
ஐரோப்பிய-வியாபாரிகள் சங்கம்	1	1
பர்மா நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்கள் சங்கம்	—	1
இந்தியத் தொழிலாளர்	—	2
பர்மியத் தொழிலாளர்	—	2
	80	132

செனெட் (அப்பர் ஹவுஸ்) சபையில் 36 பேர் அங்கத்தினர்களா யிருப்பார்கள். இவர்களில் 18 பேர், ஜனப் பிரதிநிதிசபை அங்கத்தினர்களால் தெரிந்தெடுக்கப் படுவோராகவும் மற்ற 18 பேரும் கவர்னரால் நியமனம் பெறுவோராகவும் இருப்பார்கள்.

ஜனப் பிரதிநிதி சபையின் ஆயுட் காலம் ஐந்து வருஷமாகவும், செனெட் சபையின் ஆயுட் காலம் ஏழு வருஷமாகவும் இருக்கும்.

செனெட் சபை அங்கத்தினர்களும், ஜனப்பிரதிநிதி சபை அங்கத்தினர்களும், தங்களுக்குள்ளேயே ஒருவரைத்தலைவராகவும், மற்றொருவரை உப தலைவராகவும் முறையே தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். செனெட்சபையின் தலைவருக்கு 'பிரசிடெண்ட்' என்றும் ஜனப்பிரதிநிதி சபையின் தலைவருக்கு 'ஸ்பீகர்' என்றும் பெயர். இந்த உத்தியோகஸ்தர்களுடைய சம்பள விகிதம் முதலியவைகளை, மேற் கூறிய இரு சபைகளும் சட்ட மூலமாக நிர்ணயிக்கும். செனெட் சபையின் தலைவருக்கும் ஜனப் பிரதிநிதி சபைத் தலைவருக்கும் மாதம் 2500 ரூபாய் சம்பள மென்றும், மேற்படி சபைகளின் உப தலைவர்களுக்கு மாதம் 250 ரூபாய் முறையே சம்பளமென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பிரிக்கப்பட்ட பர்மாவில் ஜனங்களின் வாக்குரிமையானது பெரிதும் விஸ்தரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. புதிய திட்டத்தின்படி சுமார் 30 லட்சம் ஆண்களும் 7 லட்சம் பெண்களும் 'ஓட்' உரிமை பெற்றுள்ளார்கள்.

கிராமத் தொகுதிகளில் 'ஓட்' கொடுக்கும் தகுதியுடைய ஆண்கள் 18 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். வருமான வரியோ, அல்லது

மூன்று வருஷத்திற்குக் குறையாமல் ஆள்வரியோ, அல்லது வருஷத்திற்கு ஐந்து ரூபாய்க்குக் குறையாமல் நிலவரியோ செலுத்துவோராக இருக்க வேண்டும். 18 வயது நிரம்பிய எந்த ஆண்மகனும், மேலே கூறப்பட்ட தகுதிகளில் ஏதேனும் ஒன்றைப் பெற்றிருந்தால் அவன் தனக்கிஷ்டப்பட்ட அபேட்சகருக்கு 'ஓட்' போடலாம்.

நகரத் தொகுதிகளில், நூறு ரூபாய்க்குக் குறையாத ஸ்தாவர சொத்துடையவராக இருந்தாலும், அல்லது முனிசிபல் வரி செலுத்தினாலும், அல்லது நான்கு ரூபாய்க்குக் குறையாமல் மாதந்தோறும் வீட்டு வாடகை செலுத்தி வந்தாலும் அவர்கள் 'ஓட்' போடலாம்.

கிராமங்களிலோ நகரங்களிலோ வசிக்கும் பெண்களில் 21 வயதுக்கு மேற்பட்டு, பர்மாவில் பொதுவாக வழங்கப்படுகிற ஏதேனும் ஒரு பாஷையில் எழுதத் தெரிந்திருந்தால் அவர்கள் 'ஓட்' கொடுக்கலாம்.

ஜனப்பிரதிநிதி சபைக்கு அபேட்சகராக நிற்கும் எவரும் 25 வயதுக்கு மேற்பட்டவராகவும் மேலே சொன்ன 'ஓட்' போடும் தகுதியுடையவராகவும் இருக்க வேண்டும்.

ஜனப் பிரதிநிதி சபை அங்கத்தினர்களால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட 18 பேர் செனெட் சபையில் ஸ்தானம் வகிப்பார்கள் என்று சொன்னோமல்லவா? இந்த 18 ஸ்தானங்களுக்கும் அபேட்சகர்களாக நிற்பதற்குத் தகுதிகள் என்னவென்றால்

1. 35 வயதுக்கு மேற்பட்டிருக்க வேண்டும்.

2. வருஷத்திற்கு 12,000 ரூபாய்க்குக் குறையாத வருமானத்தின் மீது வருமான வரி செலுத்துகிற வரா யிருக்க வேண்டும்;

3. அல்லது, லோயர் பர்மாவில் 1000 ரூபாய்க்குக் குறையாமலும் அப்பர் பர்மாவில் 500ரூபாய்க்குக் குறையாமலும் நிலவரி செலுத்துகிறவரா யிருக்க வேண்டும்;

4. அல்லது ஒரு ஜில்லா ஜட்ஜ், அல்லது டெபுடி கமிஷனருக்குக் குறையாத உத்தியோகம் வகித்து இப்பொழுது உபகாரச் சம்பளம் பெற்றுள்ளவ ராயிருக்க வேண்டும்;

5. அல்லது உயர்தரப் பட்டதாரியாக இருக்க வேண்டும்.

இந்த செனெட் சபையையும் ஜனப்பிரதிநிதிசபையையும் ஒன்று கூட்டி கவர்னர் பேசலாம். வேறு சில சந்தர்ப்பங்களிலும் இரு சபைகளும் ஒன்று கூடி வாதிக்க இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சபைகளில், அங்கத்தினர்கள் கொண்டுவர விரும்பும் ஏதேனும்ஒரு மசோதாவில், பர்மாவில் வெளியார் குடியேறுவதைப் பாதிப்பதான அமிசங்கள் இருக்கிறதென்று கவர்னர் கருதினுல், அதனைச் சட்டசபையில் ஆஜர் படுத்துவதற்கு அநுமதி கொடுக்க மறுக்கலாம். பர்மாவில் இந்தியர்கள் குடியேறுகிற விஷயத்தைப் பற்றி திடீரென்று எவ்வித மாறுதலும் ஏற்பட்டுவிடாது. பிரிக்கப்படுகிற தேதியிலிருந்து மூன்று வருஷம் வரையில், இப்பொழுதுள்ள மாதிரிதான், பர்மாவில் இந்தியர்கள் வந்து குடியேறலாம். அப்படியே பர்மியர்களும் இந்தியாவில் வந்து குடியேறலாம், ஆனுல் இந்த

ஏற்பாடு, பர்மியர்கள் இந்தியாவில் குடியேறுகிற விஷயத்தைப்பற்றி இந்திய அரசாங்கத்தார் ஏதேனும் தடையுத்திரவு பிறப்பித்தால் அப்பொழுது ரத்தாகி விடும். அப்படி இந்த ஏற்பாட்டை ரத்து செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று இந்திய அரசாங்கமோ பர்மா அரசாங்கமோ விரும்பினல் ஒரு வருஷம் நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டும்.

இந்தியாவுக்கும் பர்மாவுக்கும் உள்ள வியாபார சம்பந்தம், பிரிவினையான மூன்று வருஷங்கள் வரை எவ்வித மாறுதலையும் அடையாது. அப்படி ஏதேனும் செய்ய வேண்டுமானல், இந்திய அரசாங்கமோ பர்மா அரசாங்கமோ பரஸ்பரம் ஒரு வருஷ நோட்டீஸ் கொடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இந்தியாவிலிருந்து பர்மாவுக்கும் பர்மாவிலிருந்து இந்தியாவுக்கும் ஏற்றுமதி அல்லது இறக்குமதியாகிற சாமான்கள் மீது இப்பொழுது என்னவிதமான கட்டணங்கள் விதிக்கப்பெறுகின்றனவோ அதே மாதிரி தான் பிரிவினையான பிறகும் விதிக்கப்பெறும்.

பர்மாவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் நடைபெறுகிற கரையோரக் கப்பல் வியாபாரம், உள்நாட்டுக் கரையோரக் கப்பல் வியாபாரமாகவே கருதப்பெறும்.

இந்தியாவும் பர்மாவும் ஒன்று சேர்ந்திருந்த காலத்தில், மொத்தமிருந்த ஆஸ்தி மதிப்பு, கடன் தொகை இரண்டினையும் ஈவுபடுத்தி, இறுதியாக இந்தியாவுக்கு, பர்மா செலுத்தவேண்டிய தொகை 53கோடி ரூபாய் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கடனுக்காக, வருஷந்தோறும் 3,23,01,000 ரூபாய் பர்மா அரசாங்கம் இந்தியா அரசாங்கத்திற்குக்

கொடுத்துவரும் இந்தக் கடனை 3½/ வட்டியுடன் 45 வருஷத்திற்குள் தீர்த்துவிட வேண்டும். 1937-38-ம் வருஷத்து பர்மா அரசாங்க வரவுசெலவுத் திட்டத் திலேயே மேற்கண்ட கடன் தொகையில் முதல் தவணை யைச் செலுத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுவிட்டது

பிரிக்கப்பட்ட பர்மாவில் புதிய செலவினங்கள் பல ஏற்பட இருப்பதால், இன்னும் இரண்டரை கோடி ரூபாய் இந்தியா அரசாங்கத்தாரிடமிருந்து அதிகக் கடன் வாங்க பர்மா அரசாங்கத்தார் தீர்மானித்திருக் கின்றனர். எனவே பர்மாவின் மொத்தக்கடன் தொகை 55½ கோடி ரூபாயாகும். இதனை 46 வருஷத்திற்குள் திருப்புவதென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பிரிவினையான பர்மாவில் பிரத்தியேகமான உயர் தர உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமிக்கப்படவேண்டியிருப்ப தால், அதற்காக 782,000 ரூபாய் அதிகச் செலவு ஏற் படும்.

இந்தியா அரசாங்கத்திற்குச் சேர்ந்து கொண்டி ருந்த சுங்க வரி, வருமான வரி முதலியவை சம்பந்த மான தொகைகள் இனி பர்மா அரசாங்கத்தையே சேரும்.

இனி, ஜில்லா நிருவாகத்தைப் பற்றிச் சிறிது பேசு வோம் இந்த அமிசம், புதிய பர்மாவில் எவ்விதமான மாறுதலையும் அடையாது. பர்மாவை நிருவாக சௌக ரியத்திற்காக 8 டிவிஷன்களாகவும், (ரங்கூன் நகரத்தைச் சேர்த்து) 41 ஜில்லாக்களாகவும் பிரித்திருக்கிறார்கள். இவற்றில் முதலிற் கூறியபடி சில ஜில்லாக்கள் விலக்கப்பட்ட பிரதேசங்கள் என்ற முறையில் கவர்னரின் விசேஷ நிருவாகத்திற்குட் பட்

டிருக்கும். மற்றஜில்லாக்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு டெபுடி கமிஷனரின் நிருவாகத்தில் எப்பொழுதும் போல் இருக்கும். டெபுடி கமிஷனர் ஜில்லா மாஜிஸ்ட் ரேட்டாகவும், ரெவினியு கலெக்டராகவும் இருக்கிறார். ஜில்லாக்களுக்கு உட் பிரிவுகள் சப் டிவிஷன்களாகவும், சப் டிவிஷன்களுக்கு உட்பிரிவுகள் டவுன் ஷிப்புகளாக வும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளின் அதிகாரி கள் முறையே சப் டிவிஷனல் ஆபீஸர்களென்றும் டவுன்ஷிப் ஆபீஸர்களென்றும் அழைக்கப்படுகிறார் கள். இவர்களுக்குக் கீழான உத்தியோகஸ்தன், ஆனால் முக்கியமானவன் கிராமத் தலைவன் (தஜ்ஜி). இவன் சில்லரை வழக்குகளைத் தீர்க்கவும், வரி வசூல் செய்ய வும், ஜனன மரணக் கணக்குப் பதிந்து கொள்ளவும், பொதுவாகத் தனது அதிகார எல்லைக்குள் அமைதியை நிலைநாட்டவும் அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறான். இவ னுக்கு மாதச் சம்பளம் கிடையாது. ஆனால் இவன் வசூல் செய்யும் வரித் தொகையில் நூற்றுக்கு இவ்வள வென்று கணக்கிட்டு கமிஷனாகக் கொடுக்கப்பட்டு விடு கிறது. இந்தக் கிராமாதிகாரி உத்தியோகம் சமீபகாலம் வரை பரம்பரையாக இருந்து வந்தது. ஆனால் இப் பொழுது இந்த உத்தியோகஸ்தனை கிராம ஜனங்கள் தெரிந்தெடுக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒவ்வொரு கிராமசபை உண்டு. முக்கியமான விஷயங் களை இந்தக் கிராம சபையைக் கலந்தாலோசித்தே கிரா மாதிகாரி செய்துவர வேண்டுமென்பது சம்பிரதாயம்.

விலக்கப்பட்ட பிரதேசங்களென்று சொல்லி, கவர்னரின் விசேஷ நிருவாகத்திற்குட் படுத்தப்பெற் றிருக்கும் பிரதேசங்களைப்பற்றிச் சிறிது கவனிப்போம். இவைகளை 'ஐக்கிய ஷான் ஸ்டேட்ஸ்' என்றும், பர்மா

வின் வட பாகத்திலுள்ள மலைப்பிரதேசங்களென்றும் இரண்டு பிரிவாகப் பிரிக்கலாம். ஷான் பிரதேசங்கள் தனித்தனி சிற்றரசர்களுடைய ஆதீனத்திற்குட்பட்டிருக்கின்றன. பெரிய சமஸ்தானாதிபதிகளுக்கு 'ஸோபுவா' என்றும், சிறிய சமஸ்தானாதிபதிகளுக்கு 'ம்யோஸா' என்றும் 'ஙவேகுங்மு' என்றும் அவரவர்களுடைய அந்தஸ்துக்குத் தக்கபடி பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இந்தச் சமஸ்தானாதிபதிகள், சுயேச்சையுள்ளவர்களானாலும், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தாருடைய மேற்பார்வையிலேயே நிருவாகம் செய்து வருகிறார்கள். இந்தச் சமஸ்தானங்கள் 1922-ம் வருஷம் ஓர் ஐக்கிய திட்டத்திற்குட் படுத்தப்பெற்று, ஒரு கமிஷனரின் மேற் பார்வையில் விடப் பெற்றன. வருஷத்திற்கு ஒரு முறை, சமஸ்தானாதிபதிகளின் கூட்டம் ஒன்று கூடி, ஐக்கிய திட்ட சம்பந்தமான பிரச்னைகளைப்பற்றிக் கமிஷனருக்கு ஆலோசனை சொல்வார்கள்.

மற்ற கச்சின் பிரதேசங்களும் சின் பிரதேசங்களும், தனித்தனி டெபுடி கமிஷனர்களுடைய நிருவாகத்திற் குட்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பிரதேசங்களில் ஜனத்தொகை சொற்பம். விவசாய உற்பத்தியும் அதிகம் இல்லை. தவிர, ஜனங்களும் முரட்டுச் சுபாவமுடையவர்கள். இங்குச் சாதாரண சட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதில் பிரயோஜனமில்லையென்று கருதியே, இவை விலக்கப்பட்ட பிரதேசங்களாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பர்மாவில் மொத்தம் 1,017,825 இந்தியர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் சுமார் 1½ லட்சம் பேர் தமிழர்கள். இவர்களில் பெரும் பாலோர் விவசாயி

களாகவும் சில்லரை வியாபாரிகளாகவும் இருக்கிறார்கள். சிலர் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் ஈடுபட்டு நிரந்தர மான வருமானத்தோடு காலங்கழிக்கிறார்கள். ரங்கூனில் 38,450 தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள்.

இந்தியாவுடன் ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாகச் சரித்திரத் தொடர்பும், சென்ற ஐம்பது வருஷங்களாக அரசியல் தொடர்பும் பெற்றிருந்த பர்மா, 1937-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும், இரண்டு நாடுகளுக்கும் உள்ள ஒற்றுமையானது எவ்விதத்திலும் பாதகமடையாமல் பர்மியர்களும் இந்தியர்களும் ஒன்றுபட்டு வாழவேண்டிய தவசியமல்லவா?

பர்மாவைப் பற்றிய சில புள்ளி விவரங்கள்

எல்லைகள் : வடக்கே திபேத்து, சைனு முதலிய நாடுகள். கிழக்கே சையாம், பிரெஞ்சு சைனு முதலியவை. தெற்கும் மேற்கும் வங்காள விரிகுடா.

விஸ்தீரணம் : ஷான் பிரதேசங்கள் உள்பட 261,610 சதுர மைல்.

ஜனத்தொகை:

இந்தியர்கள்	1,017,825
இந்தோ-பர்மியர்கள்	182,166
சீனர்கள்	193,594
ஐரோப்பியர்கள்	11,651
ஆங்கிலோ இந்தியர்கள்	19,200
பர்மியர்கள்	9,510,884
பூர்விகக் குடிகளும் மற்றவர்களும்	3,731,826
மொத்தம்	14,667,146

முக்கிய நதிகள்: ஐராவதி, சிண்ட்வின், சிட்டாங், சால்வீன், மீங்கே முதலியன. ஐ. எப். கம்பெனிக்குச் சொந்தமாக சுமார் 550 சிறு கப்பல்கள் இருக்கின்றன.

விளை பொருள்கள்: நெல், கரும்பு, தேக்கு பெட்ரோல், தகரம், ரத்தின வகைகள்.

தொழில்: பாய் முடைதல், மரச் சாமான்கள் செய்தல், துணி நெய்தல் முதலியனவாம். சுமார் 1010 யந்திரத்தொழிற் சாலைகள் இருக்கின்றன. இவற்றில் பெரும்பாலன அரிசி மில்கள்.

ரங்கூன் ஜனத்தோகை விவரம்:

1	பர்மியர்கள்	121,998
2	காரென்காரர்	3,226
3	மற்ற பூர்விகக் குடிகள்	2,358
4	சீனர்கள்	30,626
5	இந்தோ-பர்மியர்	12,560
6	ஐரோப்பியர்	4,426
7	ஆங்கிலோ இந்தியர்	9,977
8	தமிழர்	38,450
9	தெலுங்கர்	68,591
10	ஒரிஸாக்காரர்	8,034
11	வங்காளியர்	13,067
12	சிட்டகாங்காரர்	16,991
13	ஹிந்துஸ்தானிக்காரர்	32,731
14	மற்ற இந்தியர்கள்	35,065
15	பிற சமூகத்தார்	2,315
	மொத்தம்	400,415

மற்ற முக்கிய நகரங்களின் ஜனத்தோகை:

1.	புரோம்	371.575
2.	மாந்தளே	147,932
3.	மோல்மீன்	61,301
4.	பெகு	18,769

ஜில்லாக்கள் : பர்மாவை நிருவாக சௌகரியத்திற்காக, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் எட்டு டிவிஷன்களாகவும், இந்த எட்டு டிவிஷன்களையும் நாற்பத்தோரு ஜில்லாக்களாகவும் பிரித்திருக்கிறார்கள். இவை ஜனத்தொகையுடன் வருமாறு:—

எண்	ஜில்லா	ஜனத்தொகை	டிவிஷன்
1	மிச்சீனு	171,524	(1) சகாயிங்
2	அப்பர் சிண்ட்வின்	204,982	
3	கத்தா	254,170	
4	ஷ்வேபோ	446,799	
5	லோயர் சிண்ட்வின்	383,434	
6	சகாயிங்	335,965	
7	பாமோ	121,193	
8	வட ஷான் பிரதேசம்	636,107	(2) பிடரேடெட் ஷான் ஸ்டேட்ஸ்
9	தென் ஷான் பிரதேசம்	870,230	
10	காரென்னி	58,761	
11	மாந்தலே	371,636	(3) மாந்தலே
12	சவுக்ஸே	151,320	
13	மெக்டீலா	309,999	
14	மீஞ்சான்	472,557	
15	யமதீன்	390,820	
16	சின் பிரதேசம்	171,237	(4) மாக்வே
17	பக்கோகூ	499,181	
18	மின்பு	277,876	
19	மக்வே	499,573	
20	தயேட்மியோ	274,177	

21	புரோம்	410,651	(5) பெகு
22	தாராவாடி	508,319	
23	பெகு	489,969	
24	இன்சீன்	331,452	
25	ஹங்தவாடி	408,831	
26	ஹென்ஸடா	613,280	(6) ஐராவதி
27	பாசீன்	571,043	
28	மௌபின்	371,509	
29	மியாங்மியா	444,784	
30	பியாப்பம்	334,158	
31	டாங்கோ	428,670	(7) டெனுசரீம்
32	சால்வின்	53,186	
33	தட்டோன்	532,628	
34	ஆம்ஹர்ஸ்ட்	516,233	
35	டவாய்	179,964	
36	மெர்க்குயி	161,987	
37	அரக்கான் மலைப்பிரதேசம்	21,418	(8) அரக்கான்
38	அக்யாப்	637,580	
39	சவுக்பியு	220,292	
40	சாண்டோவே	129,245	
41	ரங்கூன்	400 415	

(1) இவற்றில் முதல் 19 ஜில்லாக்கள் 'அப்பர் பர்மா' வென்றும், 20-லிருந்து 36-வரையிலுள்ள ஜில்லாக்களும் 41-வது ஜில்லாவும் 'லோயர் பர்மா' வென்றும் மற்ற நான்கு ஜில்லாக்கள் அரக்கான் என்றும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கடல் மார்க்கமாக மற்ற இடங்களிலிருந்து ரங்கூனுக்கு உள்ள தொலைவுகள்:

சென்னையிலிருந்து	997	மைல்
கல்கத்தாவிலிருந்து	737	,,
அக்யாப்பிலிருந்து	465	,,
பினாங்கிலிருந்து	738	,,
சிங்கப்பூரிலிருந்து	1078	,,
கொழும்புவிலிருந்து	1234	,,
நாகையிலிருந்து	1060	,,
அந்தமானிலிருந்து	386	,,
கோபால்பூரிலிருந்து	744	,,
லண்டனிலிருந்து	7905	,,
சைகோனிலிருந்து	1708	,,
பாங்காக்கிலிருந்து	1883	,,

ரேயில்வே:

பர்மாவில் ரெயில் முதல்முதல் ஏற்பட்டது 1 77-ம் வருஷத்தில்.

இப்பொழுதுள்ள ரெயில்வே நீளம் 2055 மைல்.

ரங்கூன்: பர்மாவின் தலை நகரம் ரங்கூன்.¶ இதற்கு 13 மைல் தொலைவில் மிங்கலாடோன் கண்டோன்மெண்டு இருக்கிறது. இது பர்மாவின் ராணுவ ஸ்தாபனமாகவும் ஆகாய விமான நிலையமாகவும் இருக்கிறது.

¶ பர்மிய பாஷையில் 'யாங்கோன்' என்பர். 'யுத்த முடிவு என்று இதற்குப் பொருள்.'

பர்மாவில் நிருவாகத் தலைவராயிருந்தவர்கள்

சீப் கமிஷனர்கள்

பெயர்	உத்தியோக நியமன வருஷம்
ஏ. பி. பேயர்	1862
ஏ. பிட்ச்	1867
ஆர். டி. ஆர்டாக்	1870
ஆஷ்லி ஈடன்	1871
ஏ. ஆர். தாம்ப்ஸன்	1875
சி. யு. ஏட்சிஸன்	1878
சி. இ. பெர்னர்ட்	1880
சி. எச். டி கிராஸ்த்வெயிட்	1887
ஏ. பி. மக்டான்னல்	1889
அலெக்ஸாந்தர் மெக்கன்ஸி	1890
டி. எம். ஸ்மீடன்	1892
ஸர் எப். டப்ளியு. ஆர். ப்ரையர்	1895

லெப்டினெண்டு கவர்னர்கள்

ஸர் எப். டப்ளியு. ஆர். ப்ரையர்	1897
ஸர் எச். எஸ். பார்னஸ்	1903
ஸர் எச். டி. ஒயிட்	1905
ஸர் ஹார்வி ஆடம்ஸன்	1910
ஸர் ஹார்கோர்ட் பட்லர்	1915
ஸர் ரெஜினல்ட் கிராடாக்	1917

கவர்னர்கள்

ஸர் ஹார்கோர்ட் பட்லர்	1922
ஸர் சார்லஸ் இன்னிஸ்	1927
ஸர் ஹ்யூ ஸ்டீபன்ஸன்	1932
ஸர் ஆர்ச்பால்ட் காக்ரேன்	1936

சில பெயர்கள்:

ஜனப்பிரதிநிதி சபை—House of Representatives.

செனெட் சபை – Senate.

ஜனப் பிரதிநிதி சபையின் தலைவர்—Speaker.

செனெட் சபையின் தலைவர்—President.

(வெ. சாமிநாத சர்மா எழுதியவை)

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுரங்

சுடர் 1 முஸோலினி 1-4-0
5 படங்களுடன்

சுடர் 2 அபிசினிய சக்ரவர்த்தி 0-8-0
22 படங்களுடன்

சுடர் 3 ஹிட்லர் 2-4-0
27 படங்களுடன்

சுடர் 4 ஸ்பெயின் குழப்பம் 0-10-0
13 படங்களுடன்

மின்னொளி பிரசுரங்கள்

ஒவ்வொன்றின் விலை இரண்டணு

பிரிக்கப்பட்ட பர்மா (இரண்டாம் பதிப்பு)

பெடரல் இந்தியா

சமஸ்தான இந்தியா

இந்தியாவின் தேவை

உலகக் கண்ணுடி

அபிமன்யு—ஒரு வீர நாடகம் 0—8—0

பண்டித மோதிலால் நேரு 0—12—0

N. K. PRESS, RGN.

அ.10.